

סדר ה' תמוז ליום ח' תמוז:

סדר לקוטי פוהר"ן הי"ט:

יד וזה בחינת: ראש השנה, יום כפור, סכות, שמיני עצרת.
כי ראש השנה הוא בחינת תקון האמונה, בבחינת
(תהלים פ"ט): "אף אמונתך בקהל קדשים", כי אז נתקבצין כל
הקהלות הקדושות, ועל-ידי-זה נתלקטין ונתקבצין כל לקוטי
האמונה, בבחינת: "אף אמונתך בקהל קדשים" כנ"ל, ועל-ידי-זה
נעשה תקון המחין כנ"ל.

וזהו ראש השנה – ראש דיקא, כי נעשה ונתתקן בחינת מחין
כנ"ל. וזהו בחינת החמשה חושים של המח, שכלם
נמצאים בבחינת ראש השנה, כי יש חמשה חושים בהמח, שהם:
"ראיה, שמיעה, ריח, טעם, משוש" – וכלם נמשכין מהמח, כי
מהמח נמשכין גידין לכל אלו החושים, וכל אלו החושים נמצאים
בבחינת ראש השנה, שהוא בחינת ראש ומחין כנ"ל.

'חוש הראיה' בראש-השנה הוא בבחינת (דברים י"א):
"תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית
השנה ועד אחרית שנה", בראש השנה נדון מה יהא בסופה
(כמובא בפירש"י שם), שבראש השנה רואה ומשגיח על כל השנה, מה
יהא בסופה, וזהו בחינת 'חוש הראיה'. שמיעה הוא בחינת מה
שהשם יתברך שומע קול צעקות ותפלות ותרועת עמו ישראל
ברחמים. ריח זה בחינת (ישעיה י"א): "והריחו ביראת ה'", בחינת:
'ובכן תן פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
שבראת'. טעם זה בחינת (בראשית כ"ז): "ועשה לי מטעמים כבאר
אהבתי" – 'מפקודין דעשה' (תקוני-זוהר, תקון כ"א), הינו מה שהשם

יִתְבָּרֵךְ טוֹעֵם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ בְּחִינַת 'חֹשׁ הַטַּעַם'. מִשּׁוֹשׁ הוּא בְּיָדַיִם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב בַּעֲבוּדָה זָרָה (תְּהִלִּים קט"ו): "יְדִיָּהֶם וְלֹא יִמְיָשׁוּן" כִּי הַמְשׁוֹשׁ הוּא בְּיָדַיִם, וְזֶהוּ בְּחִינַת 'שִׁידוֹ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים' (רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"ח), וְזֶה בְּחִינַת 'חֹשׁ הַמְשׁוֹשׁ'.

נִמְצָא שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא תִקוֹן הַמַּחֲיִין כַּנִּל, וְעַל־יְדֵי תִקוֹן הַמַּחֲיִין נַעֲשִׂין בְּחִינַת תְּפִלִּין דְּמַכְסִּין עַל מַחָא, כִּי תְּפִלִּין הֵם הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחֲיִין. וְזֶהוּ בְּחִינַת עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, כִּי תְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינַת (יְרֵמְיָה ט"ו): "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין שֶׁנִּקְרָאוּ 'יָקָר', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ: "וַיָּקָר" – אֵלֶּה תְּפִלִּין כַּנִּל. (כִּי הַתְּפִלִּין נַעֲשִׂין עַל־יְדֵי תִקוֹן הַמַּחֲיִין, שֶׁהֵם נַעֲשִׂין עַל־יְדֵי שְׂמַת־קִנּוּן וּמַעֲלִין מִבְּחִינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ לְבְּחִינַת חוֹתָם דְּקִדְשָׁה בְּחִינַת מַחֲיִין תְּפִלִּין כַּנִּל. וְזֶהוּ בְּחִינַת: "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, וְהֵבֵן – נִרְאָה לִי).

וּבִיּוֹם כַּפּוּר, אִזּוֹ הוּא גִמַר תִּקוֹן חוֹתָם דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלִּין, הַפֶּךְ חוֹתָם דְּסִטְרָא אַחֲרָא כַּנִּל, בְּבְּחִינַת: 'וּבִיּוֹם כַּפּוּר יִחַתְמוּן'. הֵינּוּ שְׂבַע־שָׁרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה נַעֲשִׂה בְּחִינַת תִּקוֹן הַתְּפִלִּין כַּנִּל, וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים אִזּוֹ הוּא גִמַר תִּקוֹנָם, כִּי אִזּוֹ נִגְמַר גִּמַר תִּקוֹן חוֹתָם דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלִּין כַּנִּל.

סִכָּה זֶה בְּחִינַת תִּקוֹן הַמַּלְאָךְ, כִּי סוּפָה בְּגִימַטְרִיא מַלְאָךְ, בְּחִינַת חֵלּוֹם עַל־יְדֵי מַלְאָךְ, שֶׁנַּעֲשִׂה עַל־יְדֵי תִקוֹן הַמַּחֲיִין וְהַתְּפִלִּין כַּנִּל. וְעַל כֵּן סְכוּת הוּא זְמַן שְׂמַחְתָּנוּ, בְּחִינַת שְׂמַחָה שֶׁל תְּפִלִּין, לְתֵן חֲזוּק לְהַמַּלְאָךְ, כִּדִּי שְׁלֵא יִזְיָקוּ הַמַּאֲכָלִים לְקַלְקֵל אֶת הַחֵלּוֹם כַּנִּל, כִּי סְכוּת הוּא חַג הָאֶסְיָף, שְׂאִוְסָף כָּל מִינֵי

מֵאֲכָל, וְעַל כֵּן אִזְ צָרִיכִין שְׂמֻחָה לְחֹזֵק אֶת הַמְּלֶאךָ, שְׂזִהוּ תִקּוּן הַמְּאֲכָלִים כַּנֶּ"ל, וְעַל כֵּן הוּא זְמַן שְׂמֻחָתֵנוּ כַּנֶּ"ל.

שְׂמִינֵי עֶצֶרֶת זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת (שְׂמוּאֵל א ט): "זֶה יַעֲצֹר בְּעַמִּי", הַנֶּאֱמָר בְּמִלָּךְ, שְׂזִהוּ בְּחִינַת תִּקּוּן הַמְּשֻׁפָּט, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ע"ב): "מְשַׁפְּטִיךָ לְמִלָּךְ תֵּן", הֵינּוּ בְּחִינַת תִּקּוּן הַמְּשֻׁפָּט הַמְּבֹאָר לְמַעְלָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּבַטְּל טְמֵאָה הַנֶּ"ל, וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שְׂמוּבָא בְּכַתְּבִים, שְׂבִשְׂמִינֵי עֶצֶרֶת הַנֶּקְבָּא עוֹצֶרֶת הַטְּפָה, הֵינּוּ בְּחִינַת תִּקּוּן טְמֵאָה הַנֶּ"ל, שְׂנִתְּתִקֵּן בְּחִינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ עַל-יְדֵי בְּחִינּוֹת הַנֶּ"ל, וְנֶעֱצֶרֶת הַטְּפָה בְּקִדְשָׁה וְאִינָה נִשְׁחַתֶּת, בְּבְחִינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ, חַם וְשָׁלוֹם:

טו וְזֶה בְּחִינַת רַבִּי עִם תְּלִמִּידִים, שְׂכַּשְׂיֵשׁ רַבִּי אֲמַתִּי עִם תְּלִמִּידִים, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה וְנִתְּתִקֵּן גַּם כֵּן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנֶּ"ל, כִּי עַל-יְדֵי קְבוּץ הַתְּלִמִּידִים אֲצֵל הָרַב, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּקַבֵּץ וְנִתְּלַקֵּט חֲלָקֵי הָאֲמוּנָה. וְעַל כֵּן נִקְרָא לְמוּד הָרַב עִם הַתְּלִמִּידִים יְשִׁיבָה, עַל שֵׁם קְבוּץ חֲלָקֵי הָאֲמוּנָה, שְׂהוּא בְּחִינַת (שְׂמוֹת ט"ז): "אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת", בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "שָׁכֵן אֶרֶץ וְרָעָה אֲמוּנָה", הַפָּךְ: "אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה" (יְרֵמְיָה ב), שְׂהִיא בְּחִינַת פְּגָם אֲמוּנָה כַּנֶּ"ל. כִּי הָרַב הוּא מְשַׁנֵּיחַ עַל חֲלָקֵי הָאֲמוּנָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְקַבְּצָם וּלְהַעֲלוֹתָם, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ק"א): "עֵינֵי בְּנֵאֲמָנֵי אֶרֶץ לְשֶׁבֶת עַמֹּדִי". לְשֶׁבֶת עַמֹּדִי – בְּחִינַת יְשִׁיבָה, בְּחִינַת: "אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת", וְכַנֶּ"ל.

ועל כן הַגֵּרִים שְׂנַעֲשִׂין עַל-יְדֵי קְבוּצֵי הָאֲמוּנָה, כְּמִבְּאֵר לְעֵיל, עַל-כֵּן הֵם נִקְרָאִים עַל שֵׁם יְשִׁיבָה, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב (בְּמִדְבָּר כ"ד): "וַיֵּרָא אֶת הַקִּינִי וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךְ". וְזֶהוּ: אֵיתָן –

תְּנִי"א דְּמִסִּיעַ לָךְ, כְּמוֹבָא בְּתַקוּנִים (תְּקוּן כ"א דף מ"ג), כִּי לְמוֹד הַיְשִׁיבָה הוּא מְסִיעַ לְגָרִים, כִּי הֵם נִתְגַּיְרִין עַל-יַדֵּי בְּחִינַת הַיְשִׁיבָה כַּנ"ל, כִּי עַל-יַדֵּי רַבִּי עִם תְּלַמִּידִים שֶׁהוּא בְּחִינַת יְשִׁיבָה, עַל-יַדֵּי-זֶה נֶעֱשִׂין גָּרִים, עַל-יַדֵּי שְׁנַתְּקַבְּצִין וְנִתְלַקְּטִין חֲלָקֵי הָאֱמוּנָה כַּנ"ל. נִמְצָא שֶׁבְּחִינַת אֱמוּנָה נִתְתַּקֵּן עַל-יַדֵּי רַבִּי עִם תְּלַמִּידִים.

גַּם נִתְחַדֵּשׁ וְנִתְתַּקֵּן הַמַּח, כִּי מַח הַתְּלַמִּידִים נִתְתַּקֵּן וְנִתְחַדֵּשׁ עַל-יַדֵּי הָרַב, וְגַם מַח הָרַב נִתְחַדֵּשׁ עַל-יַדֵּי הַתְּלַמִּידִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ (מִפְּנֵי י): 'וּמִתְלַמִּידֵי יוֹתֵר מִכָּלֵם':

וְעַקֵּר זְמַן הַקְּבוּץ הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת רֵאשׁ שְׁאֵז הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַמַּחִין כַּנ"ל, וְהֵם מְאִירִין וּמְחַזְקִין זֶה אֶת זֶה, דְּהֵינּוּ כִּי גַם בְּהָרַב עִם הַתְּלַמִּידִים כְּשֶׁמִּתְקַבְּצִים, יֵשׁ כָּל בְּחִינּוֹת הַחֲמִשָּׁה חוֹשִׁים שֶׁל הַמַּח. 'חוֹשׁ הָרֵאשִׁי' זֶה בְּחִינַת מַה שְׂרוֹאִין אֶת הָרַב, בְּבְּחִינַת (יִשְׁעִיה ל): "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ", שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל. 'שְׂמִיעָה' הוּא בְּחִינּוֹת (אִיּוֹב ל"ו): "וַיִּגַּל אֲזַנָּם לְמוֹסֵר" דְּהֵינּוּ מַה שְּׁכָל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹמֵעַ הַמוֹסֵר שֶׁל הָרַב. 'רֵיחַ' זֶה בְּחִינַת הַטָּרְחוֹת וְהַיְגִיעוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּשִׁבִיל לְנִסְעַ וְלִילָךְ וְלָבוֹא אֶל הָרַב, וְזֶה בְּחִינַת רֵיחַ, בְּחִינַת (שִׁיר־הַשִּׁירִים ז): "וְרֵיחַ אֶפְרַיִם", בְּחִינַת (קֹהֶלֶת ב): "אֶף חֲכָמָתִי עֲמָדָה לִי" – 'חֲכָמָתִי שְׂבֵאֶף עֲמָדָה לִי' (מְדָרֵשׁ רַבָּה קֹהֶלֶת סְדֵר ב, עֵין שָׁם בְּמִתְנֻחַת כְּהוֹנָה), דְּהֵינּוּ עַל-יַדֵּי טָרְחוֹת וַיְגִיעוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִהָרַב כִּי אִם עַל-יַדֵּי טָרְחוֹת וַיְגִיעוֹת, וְזֶהוּ בְּחִינַת 'חוֹשׁ הָרֵיחַ'.

טַעַם זֶה בְּחִינַת מַה שְּׁכָל אֶחָד טוֹעֵם וּמְרַגֵּישׁ מְתִיקוֹת אֲמִירֵי נֵעֵם שֶׁל הָרַב. 'מִשׁוּשׁ' זֶה בְּחִינַת יָדִים כַּנ"ל, זֶה בְּחִינַת הַהוֹצָאוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד, מַה שְּׁכָל אֶחָד מוֹצִיא יְגִיעַ כִּפּוֹ עַל הוֹצָאוֹת לָבוֹא לְהָרַב, וְזֶה בְּחִינַת 'מִשׁוּשׁ', בְּחִינַת יָדִים, בְּחִינַת

יָגִיעַ כִּפּוֹ כַּנֶּ"ל. נִמְצָא שְׁגָם כָּאֵן נִתְתַּקֵּן בְּחִינּוֹת הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים
 כְּמוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהֵם מְאִירִין וּמְחַזְקִין זֶה אֶת זֶה. שְׁלֹפְעָמִים
 נִחְלָשׁ בְּחִינּוֹת הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִתְחַזְקִין עַל־יְדֵי
 אֵלוֹ הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים שֶׁל הָרַב עִם הַתְּלִמִּידִים, וְכֵן לְהִפְךָ. גַּם
 בְּחִינַת תְּפִלִּין, שֶׁהוּא חוֹתֵם דְּקֻדְשָׁה, נִתְתַּקֵּן עַל יָדָם, בְּבְחִינַת
 (יִשְׁעֶיהָ ח): "חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי":

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

טו רֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הָאֱמוּנָה. כִּי עַל־יְדֵי גִדּוֹל
 הַקְּבוּצִים שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִתְקַבְּצִין יַחַד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 בְּפֶרֶט כְּשִׁמְתְּקַבְּצִין אֶל צְדִיקֵי אֶמֶת, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְלַקְטִים
 וְנִתְקַבְּצִים כָּל לְקוּטֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְנִתְתַּקְּנָה הָאֱמוּנָה
 בְּשִׁלְמוֹת, גַּם הַמַּחֲזִין מִתְנוּצְצִים וְנִתְתַּקְּנִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְכֵן בְּכָל
 עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁעוֹשִׂין אָז,
 הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחֲזִין שִׁיהֶם בְּחִינַת תְּפִלִּין בְּחִינַת חוֹתֵם דְּקֻדְשָׁה
 כַּנֶּ"ל. וּבְיוֹם־הַכַּפּוּרִים אָז גָּמַר תְּקוּן הַחוֹתֵם דְּקֻדְשָׁה שֶׁהוּא תְּקוּן
 הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחֲזִין. וּבְסִכּוֹת מִמְּשִׁיכִין שְׂמִיחָה שֶׁהוּא תְּקוּן
 הַמַּאֲכָלִים שֶׁלֹּא יִקְלְקְלוּ אֶת הַחֵלוֹם שֶׁלֹּא לָבוֹא לְיְדֵי טְמֵאת קְרִי
 חֵם וְשִׁלּוּם עַל־יְדֵי הַמַּאֲכָלִים. וּבְשִׁמְיָנִי עֶצְרֵת נִמְשָׁךְ בְּחִינַת תְּקוּן
 הַמְּשֻׁפֵּט. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצּוֹלִין מִפְּגַם הַמְּקָרָה חֵם וְשִׁלּוּם שְׂבָאָה
 עַל־יְדֵי דִּינִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים כַּנֶּ"ל. גַּם בְּפֶרֶטִיּוֹת בְּרֵאשׁ־הַשָּׁנָה
 בְּעֶצְמוֹ נִתְתַּקֵּן כָּל הַנֶּ"ל עַל־יְדֵי תְּקִיעַת תְּרוּעָה שְׂבָרִים, כִּי עַל־יְדֵי
 הַתְּקִיעָה זוֹכִין לְתְּקוּן הָאֱמוּנָה, וְעַל־יְדֵי הַתְּרוּעָה זוֹכִין לְהַמְּשִׁיךְ
 קְדֻשַׁת הַתְּפִלִּין שִׁיהֶם הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחֲזִין, וְעַל־יְדֵי הַשְּׂבָרִים נִמְשָׁךְ
 תְּקוּן הַחֵלוֹם וְתְּקוּן הַמְּשֻׁפֵּט לְהַנְּצִל מִמְּקָרָה לְיִלָּה בְּכָל הַבְּחִינּוֹת
 כַּנֶּ"ל:

סִדְרָה יְפֵי מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם:

קֵט בַּשָּׁנָה הַזֹּאת תִּקְצֵ"ב עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִגְבִּהֵתִי הַבְּנִין
 דְּהֵינּוּ הַעֲמִידֵת הָעַמּוּדִים וְהַנְּחֵתִי הַקּוֹרוֹת עֲלֵיהֶם שְׁזָה עֲקָר
 הַבְּנִין, כָּל זֶה נִגְמַר בַּשָּׁנָה הַזֹּאת בְּנַפְלָאִים וַיִּשְׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת
 כֵּן יַעֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרוֹ בְּשִׁלְמוֹת בְּמַהֲרָה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:
 קִי בַשָּׁנָה תִּקְצֵ"ב נִפְטָרָה בֵּת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַצְּדִקָּת מֵרַת
 שָׂרָה זְכוֹרָנָה לְבִרְכָה מְקַרִּימֵינֵיטְשׁוֹק וְנִשְׂא רַבִּי אֵיזִיק בַּעֲלָה אֶת
 אַחֻתָּהּ הַצְּדִקָּת מֵרַת אֲדָל תַּחֲיֶיהָ תִּכְרַח סָמוּךְ לְמִיתַת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
 הַנִּ"ל, וְנִסְעָנוּ אֲנִי וְרַבִּי נִפְתָּלִי נִרוּ יָאִיר יַחַד לְקַרְיַמֵּינֵיטְשׁוֹק וְהֵינּוּ
 שָׁם עַל הַחֲתָנָה וּבִדְרֹךְ הַלּוֹכִי וְחֲזִירַתִּי מִשָּׁם הָיִיתִי בְּאוּמִין
 וְעַסְקָתִי בְּהַבְּנִין וְאִזּוּ בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה הִיא שְׁנַת תִּקְצֵ"ב הַנִּ"ל
 הִגְבִּהֵתִי הַבְּנִין דְּהֵינּוּ הַעֲמִידֵת הָעַמּוּדִים וְכוּ' כִּנִּ"ל אַחַר כָּךְ הִגִּיעַ
 שְׁנַת תִּקְצֵ"ג וְעַדִּין לֹא נִגְמַר הַבְּנִין אֲפִלּוֹ לְהַתְּפִיל, וְהִכְרַחְנוּ גַם
 בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה לְשִׁכּוֹר הַדִּירָה אֲצֵל רַבִּי זְלַמֵּן בְּאוּמִין וּבַתְּחִלַּת
 שְׁנַת תִּקְצֵ"ג הַנִּ"ל בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלֵו הִיָּתָה הַחֲתָנָה שֶׁל רַבִּי
 שְׂמַח־בְּרוּךְ בֶּן רַבִּי אֵיזִיק הַנִּ"ל עִם בֵּת דּוֹדָתוֹ בֵּת אֲדָל הַנִּ"ל
 שֶׁהִיָּתָה אִזּוּ אִשְׁתׁ רַבִּי אֵיזִיק כִּנִּ"ל וְהֵיִיתִי גַם כֵּן עַל הַחֲתָנָה
 בְּקַרְיַמֵּינֵיטְשׁוֹק:

וְגַם אִזּוּ נִסְעָתִי דְרֹךְ אוּמִין בְּהַלִּיכָהּ וּבְחֲזָרָה וְעַסְקָתִי בְּהַבְּנִין גַם
 אַחַר כָּךְ בְּכָל הַקַּיִץ עַסְקָתִי בְּהַבְּנִין וְהָיוּ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת מִחֲמַת
 מָמוֹן, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב נִפְלְאוֹתָיו גָּבַר חֲסֵדוֹ עֲלֵינוּ עַד שֶׁנִּגְמַרְנוּ
 הַבְּנִין שֶׁל הַבַּיִת הַמְּדֻרָשׁ בְּעֶצְמוֹ בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה, וְזָכִינוּ לְהַתְּפִיל
 בְּתוֹכוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תִּקְצֵ"ד, וְהוּא הַפֶּעַם הָרֵאשׁוֹן שֶׁזָּכִינוּ
 לְהַתְּפִיל בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ שֶׁלָּנוּ מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' מִי יִסְפֵּר עֲצָם
 נִפְלְאוֹתָיו בַּיּוֹם עַד הַנָּה עֲזַרוּנוּ רַחֲמָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן

כי יספר, ברוך השם יתברך אשר עזרנו עד כה:
ועדין לא נגמר אז גמר הבית והדירה שצריכין לבנות סמוך
להבית המדרש, ובאותה השנה היא שנת תקצ"ד נפטר רבי
איזיק זכרוננו לברכה בקרימינטשוק בימי הנכה והניח צואה,
וצוה לתת לאנשי שלומנו בפרט על הבית המדרש סך רב,
ונסעתי לקרימינטשוק עבור זה עם הרב דפה, ויש בזה הרבה
לספר ולא קימו הצואה ולא קבלנו שם רק כלי הקדש של כסף וסך
מועט:

ובסוף אותה שנה עסק רבי נפתלי לגמר בנין הבית דירה
בשבילו שהתחלתי לבנות תחת הגג של הבית המדרש ולתקן
הגג וסתר הגג הראשון ובנאו מחדש, אבל לא גמר בנין בית
דירתו שבבית המדרש שלנו הנ"ל והתפללנו פעם שניה בשנת
תקצ"ה בבית המדרש אבל שאר הבנין עדין לא נגמר כנ"ל:
קיא ובאותה השנה היא שנת תקצ"ה עברו עלינו צרות רבות
רחמנא לצלן, כי נתעורר המחלקת מהרב מסאוראן ברציחה
כזאת אשר לא נשמע מעולם, באשר להלן בקוונטרם מיחד
וכבר הצילנו השם יתברך ברחמיו ונפלאותיו הרבה, ברוך השם
שלא נתננו טרף לשניהם, אבל עדין חורקים שנם עלינו ואנחנו
כלנו בפרט אנכי היינו בסכנות גדולות, אך לה' הישועה ה' לי
לא אירא וכו' ה' לנו בעזרנו וכו' רבות עשית אתה ה' אלקי וכו'
גם עתה אל יעזבנו ואל יטשנו וגו', עד זקנה ושבה, אלקים על
תעזבנו, עד אגיד זרועך לדור, לכל יבא גבורתך, אמן:

סדר לקויי עצות היומי:

פא כל הדבורים שמדברים על הצדיק האמת ועל אנשיו הם
טובות גדולות מאד בגשמי וברוחני (שם קפא).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְרִיב — לְאָמַר מִזֶּה רִנִּיתִי וְצִיִּיל "לֹא צָדִיק מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְאֶחָד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" —
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת —

פג מי שְׁשׁוֹמֵעַ דְּבוֹר מִפִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ אָז, הוּא מְקַבֵּל בְּחִינַת הַפָּנִים שֶׁל הַצְּדִיק וּבְחִינַת שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. אֲדָּ צָרִיךְ לְשָׁמֵר מִשְׂכָּחָה. כִּי שְׂכָחָה מִשְׂכַּחַת כָּל זֶה מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁזוֹכָה לְזֵכֶר דְּבָרֵי הַצְּדִיק כְּמוֹ שֶׁאֲמָרָם, אִזְּ עַל יְדֵי מַה שֶׁחֹזֵר מֵאֵה וְאֶחָד פְּעָמִים שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכְרוֹ, אִזְּ כְּשִׁיאֲמַר זֶה הִדְבָּר בְּשֵׁם הַצְּדִיק, נִצְטִיֵר לְפָנָיו דְּמוּת דִּיקְנֵנוּ שֶׁל הַצְּדִיק וְהָרִי כְּאִלוֹ אוֹמְרוֹ הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ, אֲדָּ שִׁיְהִיָּה הַזְּכָרוֹן בְּאֵמֶת בְּכַח הַזְּכָרוֹן (שֵׁם קֶצֶב).

פג כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ הַחֲדוּשׁ מִפִּי הָרַב בְּעֶצְמוֹ בְּעֵת שֶׁחֲדִישׁ אוֹתוֹ הָרַב. עַל יְדֵי זֶה יוֹכֵרְהוּ הַיָּטֵב. אֲבָל כְּשִׁיאִינוּ שׁוֹמֵעַ מִפִּי הָרַב בְּעֶצְמוֹ, אִזְּ אֲפִלוֹ מִפִּיו לְאַחַר כֵּךְ שֶׁלֹּא בְּעֵת שֶׁחֲדִישׁ אוֹתוֹ הַחֲדוּשׁ, אֲזִי יָכוֹל לְשַׂכְּחוֹ בְּנֶקֶל (שֵׁם).

פד מַה שֶׁהָרִשָּׁעִים עוֹשִׂים יִסּוּרִים לְצְדִיקִים וְרוֹדְפִים אֶת הַצְּדִיקִים, זֶה סְבִיב מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּדִּי שִׁיתְּבוֹנֵן הַצְּדִיק וַיִּפְשַׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, וְהֵם כְּמוֹ שׁוֹמְרִים לְשָׁמֵר אֶת הַצְּדִיק מִלְּפֹל בְּגַשְׁמִיּוֹת (שֵׁם רַח).

פה גַּם הוּא טוֹבָה לָהֶם לְצְדִיקִים מְעַט הַמַּחְלָקוֹת שִׁישׁ עֲלֵיהֶם, כִּי הַמַּחְלָקוֹת הוּא כְּמוֹ מְכַסֶּה לָהֶם שֶׁלֹּא יִתְגַּלוּ וַיִּתְּפָרְסְמוּ יוֹתֵר מִכִּדִּי הַצָּרָה. אֲדָּ הַחֹלְקִים רוֹצִים לְכַסּוֹת לְגַמְרֵי לְהַעֲבִירָם מִן הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם. אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא יַעֲזֹבֵם בְּיָדָם (שֵׁם).

פו אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְמַחִין זִכִּים וּמַחְשָׁבָה טְהוֹרָה אֲלֵא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיקִים, וְעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר הַמַּתְקַת הַדִּינִים, וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיכִים לְנַסֵּעַ לְצְדִיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה עֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה (שֵׁם רִיא).

פז כַּח הַדְּבוֹר בָּא עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיקִים (שֵׁם רִיב).
פח אֲפִלוֹ הָרְחוּקִים מִן הַצְּדִיק הֵם מְקַבְּלִים חַיּוֹת וְהָאָרֶה מִמֶּנּוּ (שֵׁם

(רכד).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

והתבונן מאחר שכבר נעשה מבין דבר מתוך דבר, כנ"ל, שהכל תלוי בזה האדם; שכשנכנסין לגן ורודפין אותו אין צריכין לברח כלל, רק לעמד עצמו אצל האדם, ועל ידי זה ינצל ויותר מזה: שאם יקחו את האדם הזה ויעמידו אותו לפניו בתוך הגן הזה, אזי יוכל כל אדם לכנס בשלום אל הגן הזה (כל זה הבין זה הבן מלך האמת על ידי שהיה מבין דבר מתוך דבר, כנ"ל) והלך ונכנס אל הגן; ותכף כשהתחילו לרדפו הלך ועמד אצל האדם הנ"ל, שעומד אצל הגן מבחוץ, ועל-ידי-זה יצא בשלום, בלי פגע כלל, כי אחרים, כשנכנסו לגן והתחילו לרדפם היו בורחים בבהלה גדולה מאד, והיו מקים ונלקים על-ידי-זה; והוא יצא בשלום ושלוח על-ידי שעמד עצמו אצל האדם הנ"ל והשרים ראו ותמהו על שיצא בשלום, ואזי צוה (זה הבן מלך האמת) לקח את האדם הנ"ל ולהעמיד אותו בפנים בתוך הגן, וכן עשו, ואזי עברו כל השרים בתוך הגן ונכנסו ויצאו בשלום, בלי פגע כלל.

אמרו לו השרים: אף-על-פי-כן, אף-על-פי שראינו ממך דבר כזה, אף-על-פי-כן בשביל דבר אחד אין ראוי לתן לך המלוכה; ננסה אותך עוד בדבר אחד אמרו לו: היות שיש כאן כסא מהמלך שהיה, והכסא גבוה מאד, ואצל הכסא עומדים כל מיני חיות ועופות של עץ (הינו שהם חתוכים ומתקנים מן עץ, בלע"ז: אויסגשניצט), ולפני הכסא עומד מטה, ואצל המטה עומד שלחן, ועל השלחן עומד מנורה, ומן הכסא יוצאים דרכים כבושים (שקורין גשלאגיני וועגיני), והדרכים הם בנויים בבנין חומה (הינו גימואירטי ועגיני), ואלו הדרכים יוצאים מן הכסא לכל צד, ואין אדם יודע כלל מה ענין

זֶה הַחֵק הַנֶּחְמָד וְלֹא יֵעָבֹר

לְרִיד מִצְוַת עֲבוֹת דְּיִצְחָק לְעֵינֵי מְקוּמָה שְׂדֵה לְעֵינֵי מְסִפְרֵי רַבֵּנוּ יְהִיָּה תִיקוּן לְכָל יְמֵינוּ

זֶה הַחֵק הַנֶּחְמָד יֵצֵא לְאוֹר עֵי הַצִּדְקָה וְהַנְּצִיחָה שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

הַכָּסָא הַזֶּה עִם הַדְּרָכִים הַלְלוּ, וְאֵלֹה הַדְּרָכִים, כְּשֶׁהֵם יוֹצְאִים וּמְתַפְּשִׁים לְהֵלֵךְ אִיזָה שְׁעוֹר, עוֹמֵד שָׁם אַרְיָה שֶׁל זָהָב, וְאִם יֵלֵךְ וַיִּתְקַרֵּב אֶצְלוֹ אִיזָה אָדָם, אָזִי יִפְתַּח אֶת פִּיו וַיִּבְלָעֵנוּ וְלִהְלֹךְ מִן אוֹתוֹ הָאֲרִיָּה מְתַפְּשֵׁט הַדְּרָךְ עוֹד לְהֵלֵךְ יוֹתֵר, וְכֵן בְּשָׂאֵר הַדְּרָכִים, הַיּוֹצְאִים מִן הַכָּסָא, הֵינּוּ שְׁנֵי הַדְּרָךְ הַשְּׂנַיִ, הַיּוֹצֵא מִן הַכָּסָא לְצַד אַחֵר, הוּא גַם־כֵּן כָּךְ כְּשֶׁמְתַפְּשֵׁט וְנִמְשָׁךְ הַדְּרָךְ אִיזָה שְׁעוֹר, עוֹמֵד שָׁם מִיֵּן חֵיָה אַחֵר, כְּגוֹן לָבִיא שֶׁל מִינֵי מִתְּכוּת, וְשָׁם גַם־כֵּן אִי־אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו כִּנ"ל, וְלִהְלֹךְ מְתַפְּשֵׁט הַדְּרָךְ יוֹתֵר, וְכֵן בְּשָׂאֵר הַדְּרָכִים וְאֵלֹה הַדְּרָכִים הֵם מְתַפְּשִׁים וְהוֹלְכִים בְּכָל הַמְּדִינָה כְּלָה, וְאִין שׁוֹם אָדָם יוֹדֵעַ עֲנִין הַכָּסָא הַנִּלְעָם עִם כָּל הַדְּבָרִים הַנִּלְעָם עִם הַדְּרָכִים הַנִּלְעָם; עַל כֵּן תִּתְנַסֶּה בְּזָה, אִם תּוּכַל לִידַע עֲנִין הַכָּסָא עִם כָּל הַנִּלְעָם.

סֵדֶר שְׂלֵחֵי עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ז) אֶפִּילוֹ תִלְשֵׁן הַנְּכָרִי אוֹ צֵדֵן לְעַצְמוֹ אוֹ נִפְל מִן הָאֵילָן מֵעַצְמוֹ אוֹ נִצוֹד מֵעַצְמוֹ אֲסוּר לֹאכְלוֹ בּוֹ בְּיוֹם וּלְטַלְטְלוֹ אֶף לְמִי שֶׁלֹּא הוּבֵאוּ בְּשִׁבְלוֹ אֲבָל לְעָרֵב מוֹתְרִין מִיד בְּמוֹצָאֵי יו"ט אֶף לְמִי שֶׁהוּבֵאוּ בְּשִׁבְלוֹ: (ג) אֶפִּילוֹ אִם הוּא סֶפֶק אִם נִלְקְטוּ אוֹ נִיצוֹדוּ הַיּוֹם אֲסוּרִים אֲבָל אִם נִיכַר בְּהֵם שֶׁלֹּא נִלְקְטוּ וְשֶׁלֹּא נִיצוֹדוּ הַיּוֹם מוֹתֵר לְמִי שֶׁלֹּא הוּבֵאוּ בְּשִׁבְלוֹ וְאִם לֹא בָּאוּ מִחוּץ לְתַחוּם מוֹתֵר אֶף לְמִי שֶׁהוּבֵאוּ בְּשִׁבְלוֹ: הַגַּה נְכָרִי מִסִּיחַ לְפִי תוֹמוֹ שֶׁלֹּא נִלְקְטוּ הַיּוֹם אוֹ נִיצוֹד הַיּוֹם נֹאמָן (וְעֵיין לְעֵיל סִימָן תְּקוּ"ג ס"ו): (ד) אִינּוּ יְהוּדֵי שֶׁהֵבִיא דוֹרוֹן לְיִשְׂרָאֵל מִדְּבָרִים שֵׁשׁ בְּמֵינֵם בְּמַחוּבֵר בְּיוֹם טוֹב א' שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁחָל לַחַיּוֹת בְּחַמִּישֵׁי בִשְׁבַת יֵשׁ מִתִּירִים לֹאכְלֵם בְּשַׁבַּת בְּכַדֵּי שִׁיעֵשׂוּ וְיֵשׁ אוֹסְרִים: הַגַּה וּלְדִידָן דְּנוֹהַגִין לְהַחֲמִיר בְּשָׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל גַּלְיוֹת נְמִי דִּינָא חֵכִי וּלְעֵנִין הַלְכַתָּא נֵרָאָה דְּשָׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל

ר"ה יש להחמיר בשבת אבל בשני ימים טובים של גליות יש להקל בשבת שהוא לאחריהן ודוקא בפירות שאין צריכים הכנה ביום טוב שלפני השבת אבל דבר שצריך להכין ביום טוב שני לצורך השבת אסור מאחר דנוהגין לאסור ואף לטלטל ביום טוב שני אם לא לצורך אורחים וכיוצא בזה (תה"ד סימן ע"ח): (ה) דבר שאין במינו במחובר ואינו מחוסר צידה אם בא מתוך התחום מותר לכל ואם באו מחוץ לתחום אסור לאוכלן למי שהובאו בשבילו ולכל בני ביתו אבל מותר לטלטל בתוך ד' אמות או בתוך העיר מוקפת חומה או מבצר שידוע שהוקף לדירה ואחרים מותרים אף לאוכלם ולערב (יום טוב ראשון) צריך להמתין מי שהובאו בשבילו בכדי שיעשו: הגה ומותרין אח"כ אפילו לדידן שנוהגין להחמיר בשאר דברים כמו שנתבאר: (ו) בעיר שרובה נכרים מן הסתם כל המביא לצורך הרוב מביא: הגה מחצה על מחצה או שידוע שליקט לצורך שניהם אסור (ב"י וסמ"ג): (ז) אם הוא ספק אם באו מחוץ לתחום אם הוא נכרי השרוי עמו בעיר ופירות המצוים בעיר מותר ואם לאו אסור: (ח) דבר שאין במינו במחובר שהובא לישראל ביום טוב ראשון של ר"ה מותר בשני והוא הדין לשבת ויום טוב הסמוכים זה לזה: (ט) ישראל ששיגר דורון לחבירו ע"י נכרי מערב יו"ט ונתעכב הנכרי והביאם ביום מחוץ לתחום מותר אפילו למי שהובא בשבילו לאכלם אבל אסור לכל ישראל לטלטלם חוץ לארבע אמות או חוץ לעיר המוקפת חומה או חוץ למבצר שידוע שהוקף חומה לדירה: הגה ודוקא שהיה דעתו מאתמול דלית ביה איסור מוקצה אבל אם לא היה דעתו מאתמול אע"ג דלית ביה איסור תחומין אסור משום מוקצה דכל של ישראל צריך הכנה מבעוד יום ואפילו למי שלא הובא בשבילו אסור (ב"י בשם תשובת הרשב"א):

סימן תקטז (א) מותר לשלוח לחבירו ביו"ט בהמה חיה ועוף
אפילו חיים ויינות שמנים וסלתות וקטניות אבל
לא תבואה לפי שמחוסרת טחינה שהיא מלאכה האסורה ביום
טוב: (ב) כל דבר שמותר לשלוח ביום טוב לא ישלחנו בשורה
דהיינו שלשה בני אדם או יותר זה אחר זה נושאים כולם מין אחד
אבל אם כל אחד נושא מין אחר מותר: (ג) משלחים כלים אע"פ
שאינם תפורים שהם ראויים לישען עליהם ואפילו יש בהם כלאים
אם הם קשים ומשלחין תפילין כיון שראויים להניחם בחול: הגה
וכל כיוצא בזה אפילו דרך רשות הרבים מותר לשלחן (ב"י):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

קעו: מלא רחמים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך האמתיים
ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותן לנו מנהיג רחמן אמתי
שיידע איך להתנהג עם הרחמנות שירחם עלינו ברחמנות
האמתית, שימחר ויחיש להוציאנו מכל העונות ומכל הפגמים
שנלבדנו בהם, אף על פי שאנו יודעים בעצמנו שאנו חיבים מאוד,
אשר הקשינו ערפנו ולא התגברנו לקיים דברי תורתך ומצותיך
באמת, עד שפגמנו מה שפגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, אף על פי
כן חסדו יתגבר עלינו, ויעזר רחמים רבים כאלה שיוציאו אותנו,
את כל אחד ואחד, מכל החטאים והעונות והפשעים, שנהיה
מבטחים מעתה להנצל מכל רע ולא נשוב עוד לכסלה, ולא נעשה
מעשה שום חטא ועון כלל, ולא נפגם עוד שום פגם כלל, ולא נסור
ממצונך באמת ימין ושמאל ואתה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח
ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עד הנה, ויקים מקרא שכתוב:
"יעזב רשע דרכו, ואיש און מחשבותיו, וישב אל ה' וירחמהו, ואל
אלקינו כי ירבה לסלח":

קעז: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שְׁכַתוֹב: "כִּי אֵל רַחוּם הוּא אֱלֹקֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם" וְנֹאמַר: "וּשָׁב הוּא אֱלֹקֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וּשְׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ הוּא אֱלֹקֶיךָ שְׁמָה אִם יִהְיֶה נִדְחָךָ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ הוּא אֱלֹקֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ וְהִבִּיאֶךָ הוּא אֱלֹקֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ, וְהִיטִבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ וְנֹאמַר: "הוּא חָנּוּן לָךְ קוּיֵנוּ, הִיךָ זְרוּעַם לְבָקָרִים אִף יִשׁוּעַתֵנוּ בְּעֵת צָרָה", וְנֹאמַר: "וְעֵת צָרָה הִיא לִי עֵקֶב וּמִמְנָה יוֹשֵׁעַ", וְנֹאמַר: "בְּכָל צָרָתְךָ לֹא צָר, וּמִלְּאֶךָ פָּנֶיךָ הוֹשִׁיעֶם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלֶם, וַיִּנְטֹלֶם וַיִּנְשָׂאֶם כָּל יְמֵי עוֹלָם" וְנֹאמַר: "מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפִץ חֶסֶד הוּא יָשׁוּב יִרְחַמֵנוּ וְיִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתְךָ, תִּתֵן אֶמֶת לִי עֵקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם":

קעח: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶךְ רַחֲמָנוּ רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנִה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתְךָ וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשָׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהַלְכָתָן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תִּחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים, וְעַל חֲסָדֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים וְקוּיִם לָנוּ מִקָּרָא שְׁכַתוֹב: "וַיֹּאמֶר, אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ, וְקָרָאתִי בְּשֵׁם הוּא לְפָנֶיךָ, וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֹז, וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'ריח - וְנֹאמַר מִזֶּה רִיחַ יְצִי"ל "צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה צִדְדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנָו יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

קעט: וְתַמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים כִּי אֶתָּה הוּא בֵּעַל הַרְחָמִים, כִּי אֵל רַחוּם שְׂמֵךְ, אֵל חֲנוּן שְׂמֵךְ, בָּנוּ נִקְרָא שְׂמֵךְ, ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַחֲמִים רַבִּים רַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְיִקָּים בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי מֵרַחֲמִים יִנְהַגֶּם וְעַל מִבּוֹעֵי מַיִם יִנְהַלֶּם" וְנֹאמַר: "בְּרַגַע קָטָן עֲזַבְתִּיךָ, וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הַסְתַּרְתִּי פָנַי רַגַע מִמֶּךָ, וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחַמְתִּיךָ, אָמַר גּוֹאֲלֶךָ ה'" וְנֹאמַר: "כִּי הִהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוִטֶינָה, וְחִסְדֵי מֵאֲתָךְ לֹא יָמוּשׁ, וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט, אָמַר מֵרַחֲמֶךָ ה'" וְנֹאמַר: "הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם, אִם יֵלֵד שֶׁעֲשׂוּעִים, כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לּוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָא ה'":

קפ: מֵרַחֵם עַל הָאָרֶץ מֵרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, הָאֵל אָב הַרְחֵמֶנּוּ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים בְּרַחֲמִים שְׁיִשׁ בָּהֶם כַּח לְרַחֵם גַּם עָלַי לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֱמֶתוֹ "כְּחֶסֶדְךָ חִינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ, חֶסֶדְךָ ה' מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמִדְּנִי" וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי דַּעַת דְּקֹדֶשְׁךָ, וְתִגְרֹשׁ מִמֶּנִּי הָרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁנְעוֹן וְכָל מִינֵי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם וְאֶזְכָּה אֲנִי וְזִרְעִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדַעַת בִּידִיעָה שְׁלֵמָה אֱלֹהוֹתֶךָ וּמִשְׁלֵתֶךָ וּגְדֻלָּתֶךָ וְתִקְפֶּךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ וּמְלֻכוֹתֶךָ אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה, בְּאֶמּוֹר: "אֶתָּה הָרֵאָתָה לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ":

קפא: רַחוּם וְחֲנוּן רַחֵם עָלַי, כִּי אֶתָּה לְבַד יוֹדַע עֲצֵם הַרְחֵמְנוֹת אֲשֶׁר עָלַי וְעָלֵינוּ בְּעֵת הַזֹּאת, וְאֵינִי יוֹדַע מַה לַּעֲשׂוֹת, רַק אֲנִי שׂוֹאֵל בְּעָנִי בַּפֶּתַח רַחֲמִים וְחֶמְלָה וְחֲנִינָה, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי כִּפִּי פְרוּשׁוֹת וְשִׁטוּחוֹת לְרַחֲמֶיךָ לְבַד, לְרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים לְרַחֲמֶיךָ הַנְּצַחִיִּים "חֶסְדֵי ה' כִּי לֹא תָמוּנוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו טוֹב ה' לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו כִּי שָׁחָה לְעַפָּר נַפְשָׁנוּ, דְּבִקָּה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ

קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ, וְקַיִם לָנוּ מִקָּרָא שְׂכַת־וֹב:
”וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְאַמוּנָה וַיִּדְעַתְּ אֶת ה' יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי בְרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:”